உ

குமரன்துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

சம்புடம் 2 } 1903௵ பிப்பிரவரி௴ { இலக்கம் 3

விவேக சிந்து.

நம் பரதகண்டம் மற்றைய நாடுகளினும் வேறு எவ்விஷய
த்திற் குறைவுற்றிருப்பினும் மதவிஷயத்திற் சிறப்புற்றோங்கி
யிருப்பதென்பது உலகமொப்பின விஷயம். நம் தென்னாடு
இவ்விஷயத்தில் வடநாட்டினும் பாக்கியம் பெற்றது. நாம் நம்
வேதசாஸ்திரங்களை வடநாட்டிலிருந்தே பெற்றோமாயினும் அவ
ற்றின் இரகசியப்பொருள்களை நன்கறிந்து நமக்கு விளக்கிய
மகான்கள் இத்தென்னாட்டின்கண்ணேயே பிறந்தவர்கள். ஒப்
புயர்வில்லா நம் வேதோபநிஷத்துக்களுக்கும் பிரம சூத்திரத்து
க்கும் பகவத்கீதைக்கும் உலகமுவக்கும்வண்ணம் உயர்ந்த வியா
க்கியானங்கள் எழுதி நாமுய்யும்விதஞ்செய்த ஸ்ரீமத் சங்கர பக
வத்பாதாள், ஸ்ரீமத் இராமாநுஜாசாரியார், ஸ்ரீமத்துவாசாரியார்
முதலிய மதாசார்யர்களும் தமிழ் மறையெனப்படும் திருவாச
கம், தேவாரம், திருவாய்மொழிமுதலிய திவ்யப்பிரபந்தங்களைப்
பெருங்கருணையுடன் உலகமுவப்பத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருவாதவூரர், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள், திருநாவுக்கரசு
மூர்த்திகள், திருவாரூரர் முதலிய மகான்களும், நம்மாழ்வார்
முதலிய ஆழ்வாராதிகளும் பிறந்து வாழ்ந்தது இத்தென்னாடே.
பார்த்தமாத்திரத்தில் பக்தியையூட்டும் பலபரிசுத்த தேவாலய

ங்களும், மடங்களும் செழித்தோங்கி நிற்பது இத்தென்னாடே. பூலோக வைகுண்டமும், பூலோக கைலாசமுமுள்ளதும் இத்தென்னாடே. இத்துணைச்சிறப்புவாய்ந்த நந்தென்னாட்டிலுள்ளவர்கள் மதவாராய்ச்சியிலும் நூல்களை மிகப்பற்றுடன் பேணுவதிலும் தங்கள் உயிரையும் துரும்பாக மதித்து வேலைசெய்து வந்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு பட்டாதபாடெல்லாம்பட்டு அவர்கள் சேமித்து வைத்திருக்கும் பழைய நூல்களை நாம் சரிவரத் தேடியறிய முடிந்தாலே நாம் நம் நாட்டிக்கு எத்துணையோ பேருபகாரிகளாவோம். அந்நிய மதஸ்தரும் அளவிலா ஆவலுடன் அறிய விரும்பும் நம் அரிய நூல்களை நாம் தற்காலம் பேணத்தக்க முறை பேணுகிறதில்லை. நம்பழைய ஏடுகள் பார்ப்பவரனைவரும் பரிதபிக்கத்தக்க நிலைமையிலிருக்கின்றன. நாமொருகால் மதுரைஜில்லா உத்தமபாளையம் போயிருந்தபொழுது சில விடுகளில் பழைய ஏடுகளிருக்கின்றனவென்று எம் நண்பரொருவரால் கேள்வியுற்று ஒரு வீட்டிற்போய்ப் பார்க்கையில் ஏடுகள் கையிலெடுக்கவும் விளங்காத நிலைமையில் செல்லரித்துக் கிடந்தன. அத்துன்புற்ற காட்சியைக் கண்ணுறவே எம்மிரு கண்களினின்றும் நீர்பெருகி இப்பரிதாப நிலைமையைப் பார்க்கவொண்ணாது என்றாற்போல் எம் பார்வையை மறைத்தது. உடனே கண்களைச் செவ்விதாகத்துடைத்துக்கொண்டு ஏடுகளைக் கையிலெடுக்கவே உமிபோல் புலபுலவென உதிர்ந்தன. அவ்வேட்டினுல் யாப்புச்சாகரம், இலக்கணக்களஞ்சியம் என்ற இரு பெயர்கள் மட்டுமே தெரியவந்தன. மற்றோர் வீட்டிற்போய்ப் பார்க்கையில் மூன்று பெருஞ்சுவடிகளும் சில பழைய தனியேடுகளும் ஒரு கயிற்றில்கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. அவற்றை ஆவலுடன்பிரித்துப்பார்க்கையில் ஒன்றில் "விவேகசிந்து" என்றபெயரெழுதப்பட்டிருந்தது. அதன் ஏடுகளை ஆராயுங்கால் அது ஓர் அரிய வேதாந்த கிரந்தமென்று விளங்கியது. அவ்வரிய நூலின் 82-ம் ஏட்டில்கண்ட விஷயங்கள் வருமாறு:—

வேதபாஷ்யப் பிரகரணங்களை நரசிங்கராயருடைய குமாரர் செய்த பாலராசா தெலுங்குபாஷையினலே வியாக்கியா

னம் பண்ணினர். அதை † முகுந்த யோகிகள் மகாராஷ்டர பாஷையில் குருசிஷ்ய சம்வாதமாக விவேகசிந்தென்று பூர்வ பாக சிருஷ்டிக்கிரமம் எட்டுப்பிரகரணமும் உத்தரபாகம் சங்காரக்கிரமம் பத்துப்பிரகரணமும் ஆக 18 பிரகரணமாகப் பண்ணினர். அதைத் தமிழினலே சொன்னோம். "இந்த விவேக சிந்துவைத் தமிழினலே எழுதுவித்த சுப்பிரமணியகுரு பாதாரவிந்தந் துணை. விய வருஷம் கார்த்திகைமீ 25௳ பஞ்சமியும் அஸ்த நக்ஷத்திரமும் பெற்ற நாளில் நெற்குன்றம் சொக்கநாத முதலியாரவர்கள் ஏடு மீனட்சிபிள்ளை மகன் குழந்தைவேலப்பன் எழுதியது."

இதனல் இந்நூல் மொழிபெயர்த்து ஏறக்குறைய 75 வருஷங்களாகின்றன என்பது விளங்குகின்றது. [இது குறைந்த பக்ஷம் சென்ற விய வருஷத்துக்கு முன் விய வருஷத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதை ஏட்டின் பழைமையால் ஊகிக்கலாம்.] இவ்வரிய பிரபந்தத்தினின்றும் இரண்டொரு விஷயம் எடுத்துக்காட்டுவோம்.

சற்குரு லட்சணம்.

சம்சாரத்தினின்றும் விடுபட்டவர். ஞானவைராக்கிய உன்னிதர். பிரம்மாசனத்தில் ஆநந்தித்திருக்கிறவரே சற்குரு. காமக்குரோதாதி சூதகமில்லாதவர். பிரம்மசுகத்திலே நிரந்தர நிர்மலராயிருக்கிறவர் விஷய சேஷ்டையில் ஒருகாலுங் கூடாதவர். சுகதுக்கங்களினலே சித்தசஞ்சலமில்லாதவர். பிரமாதி பிபீலிகாந்தமான சகல பூதஜாதிகளிலேயும் விஷயபாவமில்லை.

---

† 47-ம் ஏட்டில் இட்டபெயர் முகுந்தராஜயோகி யென்று கண்டிருக்கிறது.

47-ம் ஏட்டில் ஸ்ரீமத்சங்கராசாரியர் சொன்ன வேதபாஷ்யத்திலிருந்து அர்த்தம் நாம் "விவரித்துச்சொன்னேம்" என்ற மொழிகள் காணப்படுகின்றன.

அவர் சித்தத்தில் தானொருவன் ஈசுவரனொருவன் என்கிற துவைதபாவமில்லாமல். இந்தப் பிரபஞ்சம் சகலத்தையும் பரமார்த்தமாகவே காண்பார். பிரம்மானந்த மக்கினராய்ச் சகல கர்ம நிராசகராய்ச் சங்கற்பமில்லாதவராய்ச் சகலமத சம்மதராயிருப்பார். சொரூபத்திதி ஒருகாலுமறவார். சகல இந்திரியத்துவாரத்திலேயும் சொரூபமாகவே ஆநந்திப்பார். விதி நிஷேதம் பண்ணுவார். விதிநிஷேத விரக்தராயிருப்பார். சகல காரியத்திலேயும் பிரம்மமாகவேயிருப்பார். தள்ளுகிறோமென்றதுமில்லை. தள்ளுகிறோமென்கிறதும் போகிக்கிறோமென்கிறதுமெவ்விடமோ அவ்விடத்தில்தானே ஆநந்தமாயிருப்பார். இந்திரிய வியாபாரம் பிறக்கும். பிறந்தாலும் அகர்த்தவ்வியமாகவேயிருப்பார். இப்படிப்பட்ட மகாத்மாவே பிரமவித்தை கொடுக்கிற உதாரத்துவத்துக்குச் சமர்த்தர். அவரே அவஸ்தாத்திரயமொழிந்தவர். அகண்டபோத சொரூபர். அமூர்த்த பரமானந்தர். நிமிஷாநிமிஷ வியாபாரத்திற்கானாலும் சலிப்பார். அந்தரங்க மக்கினர். நினைப்புமறப்பு அநுசந்தானமில்லாதவர். இப்படிப்பட்ட மகான்மாவே ஈசுவரசொரூபம் என்று அறிகிறது. சற்குருலட்சணம் சொல்லப்பட்டது. இனி சீஷ பரீக்ஷை சொல்லுகிறோம். (தொடரும்.) ப-ர்.

இஞ்சியும் சுக்கும்.

"சுக்கில்லாக் கஷாயமுமுண்டோ" என்பது நம் நாட்டு வைத்தியர்களுக்குள் வழங்கும் பழமொழி இஞ்சியைப் பக்குவப்படுத்தியே சுக்குச்செய்கிறார்கள். நம் தென்னிந்தியாவில் இதனை உபயோகியாத வீடுமில்லை. இத்துணை உபயோகமான பொருளை நாம் எவ்வளவு பயிர்செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு விஸ்தாரமாய் நாம் பயிர்செய்யவில்லையென்பது திண்ணம். இதற்கு முக்கியகாரணம் இது எந்த மண்ணிலும் பயிராகாததே. சரளையில்லா நல்ல செவ்வல் நிலமும் மணற்சாரியான நிலமுமே இப்பயிருக்குத்தக்க இடம். கீழ்ச்சமுத்திரக்கரையோரங்களிலுள்ள நாடுகளில் நன்செய் நிலங்களிலும் மேல்கரை நாடுகளில்

புன்செய் நிலங்களிலும் தோட்டங்களிலும் இதனைப்பயிர்செய்து வருகின்றனர். கீழ்க்கரைக்கு நல்லபட்டம் பங்குனி சித்திரை மாதம். மேல்கரைக்கு மாசிபங்குனி மாதங்கள். இது ஏழெட்டு மாதப்பயிர். நவம்பர்மாதத்தில் இது நல்ல பக்குவத்துக்கு வரும் அப்பொழுது அதன் இலை வாடிவதங்கிக் கருகிப்போம். அச்சமயம் நம் குடியானவர் இஞ்சிக்கிழங்கை வெட்டியெடுத்து தண்ணீரில் நன்ருய்க்கழுவி மேல்தோலைப் போக்கி அதனைப் பகலில் வெயிலிலும இரவில் பனிப்பதத்திலும் ஒருவாரம்வரை வைத்துப் பக்குவப்படுத்துவார்கள். மழையில்லாமற் போனல் இதற்குப் பெருங்கேடு விளைய இடமுண்டு. இதனைக்குடியானவர் பக்குவஞ்செய்யும்விதம் வருமாறு:—இஞ்சியை முதலில் வெயிலில் உலர்த்துவார்கள். அதனல் அதன் பருமன் அரைவரிசை குறையும். பின்னர் அதனை ஒரு தண்ணீர் வார்த்த தொட்டியிலிட்டுச் சிறிது ஊறவைத்துப் பின்காலால் சில நிமிஷங்கள் மிதித்துத் துவைப்பார்கள். பின் அதை எடுத்துக் கூடைகளிலிட்டு நிர்மலமான தண்ணீரில் கழுவிப்புழுக்கும்படியான இடத்துக்குக்கொண்டுபோய் அதனைச் சுத்தப்படுத்தத் தொடங்குவார்கள். ஒவ்வொரு கூடையிலும் பத்துராத்தல் கிழங்குகளிட்டு வரிசையாய் உயர்ந்த அடுப்புகளில் வைத்து அடியிலிருந்து கந்தகப்புகையூட்டி வேகவைப்பார்கள். சிற்சில இடங்களில் வேகவைக்குங்கால் கூடைகளில் இடாமல் அடுப்புக்கு மேல் வைக்கப்பட்ட ஒருவிதத்தட்டில் பரப்புவார்கள். அத்தட்டிலுள்ள சிறு துவாரங்கள் வழியாய் கந்தகப்புகை மேலேறும். ஒரு அடுப்பில் ஒன்றுமுதல் ஒன்றரைக்கண்டி இஞ்சிவரை வேகவைக்கலாம். முதன்முறை சுத்தப்படுத்த 2 பவுண்டு கந்தகஞ்செலவாகும். அதற்கு 3-மணி நேரம் செல்லும். பின்னர் அதனையெடுத்து 1½ நாள் உலர்த்திவைப்பார்கள். பின் அதனையெடுத்து மேற்ருேல்போகப்போகச்சுறண்டி சுத்தம்செய்வார்கள். பின் அதனை நிறுத்து நிறுத்துச் சுண்ணும்பு நீரிலிட்டு அதனையெடுத்து மற்ருேர்முறை வேறுவகைச் சுண்ணும்பிலிடுவார்கள். இரண்டாமுறை சுத்திசெய்யும் வண்ணம் அதனையெடுத்து அடுப்பண்டை கொண்டுபோய் முன்விட்டதில் அரை

ப்பங்கு மாத்திரமிட்டு முன்னிலும் அதிகநேரம் வைத்திருப்பார்கள். பின் அதனையெடுத்து 2 நாள் வெயிலில் உலர்த்துவார்கள். மூன்றுமுறை அதனை நல்ல காரமான சுண்ணாம்பு நீரிலிட்டு முன்போல் அடுப்பில்வைத்துச் சுத்திசெய்வார்கள். இம்முறை முன்னினும் அதிக சுந்தகமுபயோகிப்பது வழக்கம் ஓரிரவு முழுவதும் இவ்வாறு வைத்திருந்து பின்னெடுத்துக் காயவைப்பார்கள். அது வேசுக்கெனப்படும். பின் அதனை வளமைக்கும் பருமனுக்கும் தக்கவண்ணம் நானகுவிதங்களாகப் பிரித்தெடுத்து உள்சுண்ணாம்பு பூசிய மாம்பலகைப் பெட்டிகளில் வைத்து வியாபாரத்துக்கு அனுப்புவார்கள். கழிபட்ட சுக்கை உள்ளூர் வியாபாரத்துக்கு உபயோகப்படுத்துவது வழக்கம். நம்நாட்டினின்று வருஷாவருஷம் சற்றேறக்குறைய 20 இலட்சம் பவுண்டு சுக்கு ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்றுமதியாகிறதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். 30 வருஷங்களுக்குமுன் ஒரு கண்டிக்கு 40 ரூ. கிடைத்துவந்தது. 10 வருஷங்களுக்குமுன கண்டி ஒன்றுக்கு 250 ரூ. வரை கிடைத்தது. தற்காலம் 100 ரூ. முதல் 200 ரூ. வரை கிடைக்கின்றது. இத்துணை இலாபம் கிடைக்கும் சரக்கை நம் குடியானவர் பயிர்செய்யும் விதம் அவ்வளவு திருப்திகரமாகவில்லை. பழைய வழக்கத்தையே பெரும்பாலும் பின்பற்றுகிறார்கள். தற்காலம் விருத்தியாகிவரும் சாஸ்திர வழிகளையுணர்ந்து தக்கவண்ணம் சிரமமெடுத்துப் பயிர்செய்வார்களானால் கிழங்கு பருமனாவதன்றி மற்றைய எல்லாக்குணங்களும் விருத்தியடைந்து குடியானவர்களும் அதிக இலாபமடைய வழியுண்டு. "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவலகால வகையினானே" என்னுமுதுமொழியைக் கைக்கொண்டு தேசக்ஷேமத்துக்கு இன்றியமையாத வழிகளையநுசரித்துப் பயிர் செய்வார்களானால் நம் குடியானவர் பெருத்த இலாபமடைவார்களென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. அடுத்தடுத்து இஞ்சி மும்முறை பயிர்செய்த நிலத்தில் எள் முதலிய வேறு பயிர் செய்வதே நிலத்துக்கு நலம். நம் குடியானவர்கள் மட்டும் விவேகிகளாவார்களானால் நம் நாடெங்கும் செழிக்கும். நமக்குக

கேடொன்றுமில்லை. 'பருவத்தே பயிர்செய்' 'பட்டந்தப்பினால் கஷ்டம்' என்ற முதுமொழிகளைக் கவனித்து நடப்பார்களாக.

எஸ். சாமிநாதையர்.

சைவசித்தாந்தம்.

[தொடர்ச்சி.]

இனி நாராயணன் என்னும் நாமம் சிவபெருமானுக்கு அவயவப்பொருள்படுமாறு யாங்ஙனமெனின் கூறுதும்.

நரரதுதொகுதி நாரமென்னுந் தொகுதிப்பொருள்பற்றி அண் விகுதிவருமென்னும் பாணினிசூத்திரத்தால் ணகரவித்தையுடைய அண் விகுதிபெற்றுநின்று, மேலாசாரப்பொருள்பற்றிக் ககர ஙகர வித்துக்களையுடைய யகர விகுதிபெற்று அயல் நீண்டு நாராயவெனநின்று, அதுவும் பகுதித்தன்மைப்பட்டு வினைமுதற்பொருளில் வரும் லகர டகர வித்துக்களையுடைய யுகர விகுதி வந்து அநவெனத்திரிந்து நிற்ப, நாராயநவென நின்று, வினைமுதற்பொருளில் வரும்பெயர் விகுதி நகரம் ணகரமாமென்பதனால் நகரம் ணகரமாகி நாராயணன் எனமுடிந்து நரரது தொகுதியை யொத்து நிற்பனென்னும் பொருளில் நாராயணன் என்னும் பெயர் சிவனுக்கு அவயவப்பொருள்படுமாறு கண்டுகொள்க. அற்றாகலினன்றே பெண்பாலில் ஈகார விகுதிபெற்று நாராயணீயென உமாதேவியாருக்குத் திருநாமம் போந்தவாறென்க. ஆதலால் முத்தியை விரும்பினவர்கள் சிவபெருமானையே ஆராதிக்கவேண்டும். அவனை மறந்து செய்யுந்தொழில்களெல்லாம் வீண்செயலாம்.

உதாரணம். "அவனடிக்கன்புசெய்கை, மாண்பறம் அரன்றன்பாத மறந்துசெய்யறங்களெல்லாம், வீண்செயல்" எனவும், "மானிடன் விசும்பைத்தோல்போற் சுருட்டுதல் வல்லோனாயின், ஈனமில் சிவனைக்காணா திடும்பைதீர் வீடுமெய்து, மானமார் சுருதிகூறும் வழக்கிவை யாதலாலே, யானமரிறையைக்காணு முபாயமே யறிதல்வேண்டும்"

" அவனேம்றுவற்றபரம்பிரமம்புராண
னவனைமுழுதுந்தருகாரணமாங்கெவர்க்கு
மவனையிறைவன்றெழுவார்க்கருள்வீடளிப்போ
னவனையெனவோதிவெவ்வேறுமுரைப்பவங்கண்"

" எச்சன்றனக்குமிமையோர்க்குமெவ்வேதியர்க்கு
மச்சங்கரனையரசன்விசுவாதிகன்சீர்
நச்சும்முனையின்றருட்பார்வையினோக்கிநல்கு
மெய்ச்சித்துருவென்றறியென்றதிருக்குவேதம்"

" தோலாவகைகாப்பணடைந்துதிரும்புநட்டு
மாலாதிவிண்ணோர்வலிமுற்றவுமாற்றவல்லோ
னாலாலமுண்டோனவனையகிலங்களுக்கு
மேலாயவேதுவெனவிண்டதுசாமவேதம்"

" வளிதாழ்விசும்பைப்பசுந்தோலிற்சுருட்டவல்லோ
ருளரேற்புடைவிங்கியெழுந்திரண்டுருண்ட
விளவெம்முலைபங்கனையன்றியுமின்பமுத்தி
யளவிற்பெறலாமெனவிண்டததர்வவேதம்"

எனவுமோதியவாற்றானறிக.

சதாசிவம் விளங்குதற்கு எதுவாய் நிற்போன் சதாசிவன் எனவும், மாயையுடையவன் மகேசன் எனவும் காரணக்குறியா மாறுகாண்க.

சரம் அசரங்களாகிய உடம்புகளுக்கெல்லாம் சிவபிரான் உயிராதலாலும, உயிரையின்றி உடம்பு இயங்காமையானும், தனக்கென ஒன்றில்லாதவராகிய சிவபெருமான் தான் போகியாயிருந்து உயிர்களுக்குப் போகங்களை ஊட்டியும், யோகியாயிருந்து உயிர்கள் யோகமாற்றி மெய்ஞ்ஞானம் உற்று உயர்சிவயோகத்தேகமாகி வீடெய்திடச்செய்தும் நிற்பர். நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் யோகிருந்துழி வேட்கைக்குக் காரணமாகிய காமன் இருக்கவும் விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் இன்பநுகர்ச்சியின்றி மெலிவுற்றதும், மாயன் அம்மெலிவு கெடும்படி கருதிக்

காமனை ஏவுதல்செய்ய அவனை நெற்றிக்கண்ணை விழித்தெரித்து உமாதேவியைக்கலந்து அவ்வுயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தை அருளிச்செய்ததுமாகிய இந்நிகழ்ச்சியே இதற்குச் சான்றென்க. இதற்குச்சுருதி.

"போகியாயிருந்துயிர்க்குப்போகத்தைப்புரிதலோரார்
யோகியாயோகமுத்தியுதவுதலதுவுமோரார்
வேகியானற்போற்செய்தவினையினைவீட்டலோரா
ருகியாமூடரெல்லாமும்பரினொருவனென்பர்."

இவ்வுண்மைகளைச் சிறிதுமறியாத நமது சிவபெருமானை மும்மூர்த்திகளோடு ஒருவனாகவைத்தெண்ணுவோனை நோக்கி

"நம்மவரவரே மூவரென் றேயெம்பி ரானொடு மெண்ணிவிண் ணுண்டுமண் மேற் றேவரென் றேயிறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே" எனவாதவூரடிகளிரங்கிக் கூறிய திருவாக்குமறிக.

இன்னும் "தேவரிலொருவனென்பர் திருவுருச்சிவனைத்தேவர் மூவராய் நின்றதோரார்" எனவும்,

"தேவராயுமசுரராயுஞ் சித்தர்செழுமறைசேர்
நாவராயுநண்ணுபாரும விண்ணெரிகாலிரு
மேவராயவிரைமலரோன் செங்கணமாலீசனென்னு
மூவராயமுதலொருவன் மேயதுமுதுகுன்றே" எனவும்,

"மாவைபுரித்ததள்கொண் டங்கமணிந்தவனை
வஞ்சர்மனத்திறைபு நெஞ்சனுகாதவனை
மூவருருததனதா மூலமுதற்கருவை" எனவும்,

"வரியாயமலரானும்வையந்தன்னை
யுரிதாயவளந்தானுமுள்ளுந்தற்கந்
சரியானுமறியாதகள்ளினமேயான்
பெரியானென்றறிவார்கள்பேசுவரோ" எனவும்,

"படைத்தளித்தழிப்பமும்மூர்த்திகளாயினை" எனவும்,

"தேவர்கோனறியாத தேவதேவன் செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத்தழிக்குமற்றை மூவர்கோனாய்நின்ற முதல்வன்",
எனவும்,

"முந்துநடுவுமுடிவுமாகிய மூவரறியாச்
சிந்துரச்சேவடியானை" எனவும்,

"முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானாய்மூவருமறிகிலர்" எனவும்,

"அரியாகிக்காப்பானயனாய்ப்படைப்பா
னரனாயழிப்பானுந்தானே" எனவும்,

"வீரனயனரியாருமறியாவகை யெங்கள் சர்பரிசுகளே"
எனவும் வருந்திருவாக்குக்களானு மோர்ந்துணர்க.

இதுவே சுருதி மிருதி புராணம் இதிகாசம் எல்லாவற்றிற்கும் கருத்தென்பது சிவதத்துவவிவேகமுடையார் குணநிதனென்னும் சுலோகத்தில் கடாவிடைகளான் விரித்துக்காட்டியவாற்றானறிக. இங்ஙனமாயினுஞ் சீகண்டருத்திரன் அயன்மால் போலச் சகலரினன்றிப் பிரளயாகலர்களிற் பக்குவமுடையோனாய்க் கட்டு நீங்கி முத்திபெற்ற கடவுளாகலானும், பரமசிவனுக்குரிய வெல்லாப்பெயர்களுமவடிவமுந்தொழிலும் பெற்றுடையவனாகலானும், சைவாகமங்களையறிவுறுக்கும் அயன்மாலிருவர்க்குமேலாய்ச சைவத்தினெய்துஞ் சமையதீக்கை பெற்றோரால் வழிபடுகடவுளாயினனெனக.

இன்னும் சிவபெருமான் நிவர்த்திமுதலிய ஐவகைப்பதிகளாயும், இருபத்தைந்து முதலிய வடிவங்களாயும், இன்னும் அநேக ரூபமாயும், விளங்கிநிற்பர்; எனவும் இங்ஙனந் தொழிலான் வேறுபட்டதன்றிப் பொருளால் வேறுபாடிலலையெனவுமோர்ந்துணர்க. இவ்வாறெல்லாமடைந்துநிற்றல் ஆன்மாக்கள் பிறவி நீங்கி முத்தியின்பம் பெறும்பொருட்டேயாம்.

இங்ஙனங்கூறிப்போந்த சிவமும் சத்தியும் சூரியனுங் கிரணமும்போல தாதான்மியத்தா விருத்தற்பட்டிவைந்து தன்னை

நோக்காது புறப்பொருளை நோக்கிநிற்கு நிலையிற் சத்தியெனவும் பெயர்பெற்று நிற்கும். இனி சத்தியொன்றுதானே காரிய வேறுபாட்டால் பரை, ஆதி, இச்சை, ஞானம், கிரியை என்று ஐவகையாயும், ஆரணி, சென்னி, போதயித்திரி என்று மூன்றும், நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை என்று ஐவகையாயும் இன்னும் அநேகபேதமாயும நிற்கும்.

பராசத்தியாவது—உயிர்களுக்கு அநுக்கிரகமாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையான அறிந்து மறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானமொன்றேயாம். திரோதான சத்தியாவது மலத்தின் வழிநின்று பாகம் வருவித்தற் பொருட்டு மோகமுதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாகிய சிவசங்கற்பமேயாம். இச்சா சத்தியாவது—உயிர்களுக்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தையளித்தற்கணுளதாகிய கருணையேயாம். ஞானசத்தியாவது—அதற்குச்செய்யக்கடவதாகிய உபாயங்களையெல்லாமறியுமறிவேயாம். கிரியாசத்தியாவது—அவற்றை அவ்வாறே சங்கற்பித்துச்செய்யுஞ் சங்கற்பமேயாம்.

இனி நிவிர்த்திமுதலிய ஐவகைத்திருவருளின் இலக்கணங்களாவன—தாய்தந்தை மனை மக்கண் மண் பொன் முதலிய பந்தங்களினின்று நிவர்த்திசெய்யுஞ் சிவசத்திக்கு நிவிர்த்தியென்று பெயர் அங்ஙனம் நிவிர்த்திபெற்ற ஆன்மாக்களை மீளநோக்காதவண்ணம் பிரதிட்டை செய்யுஞ் சிவசத்திக்குப் பிரதிட்டையென்று பெயர். அங்ஙனம் பிரதிட்டை பெற்ற ஆன்மாக்களுக்கு அநுமான ஞானம் ஆகமஞானமின்றி அநுபூதி ஞானத்தைப் பயப்பிக்குஞ் சிவசத்திக்கு வித்தையென்று பெயர். அங்ஙனம் அநுபூதிபெற்ற ஆன்மாக்களுக்கு விருப்பு வெறுப்புச் சங்கற்பமுதலிய வெல்லாத்துன்பங்களையுஞ் சாந்தமாகச் செய்யுஞ் சிவசத்திக்குச் சாந்தியென்று பெயர். அங்ஙனஞ்

சாந்தமாய் நின்றதும் ஒழியச்செய்யுஞ் சிவசத்திக்குச் சாந்திய தீதையென்று பெயர்.

இங்ஙனஞ் சிவசத்தியாகிய திருவருட்சத்தியொன்றுதானே காரியவேறுபாட்டால் ஐந்து பேதப்பட்டன இங்ஙனமே சிவமும் நிவிர்த்திபதி முதலியவாக ஐந்து பேதப்பட்டன.

ஆரணி, சென்னி, ரோதயித்திரி என்னு மூன்று சத்திகளும் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் என்ற மூன்றுபேரையும் அதிட்டித்துச் சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்னு மூன்று தொழிலையுஞ் செய்து நிற்கும் இவற்றுள் சங்காரம் ஐவகைப்படும். அவற்றுள் முதலது நிவிர்த்தி கலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களின் சங்காரம். இரண்டாவது பிரதிட்டா கலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களின் சங்காரம். மூன்றுவது வித்தியா கலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களின் சங்காரம். நான்காவது சாந்தி கலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களின் சங்காரம். இறுதியது சாந்தியதீதகலையிலடங்கிய தத்துவ புவனஙகளின் சங்காரம். ஈண்டு உலகிற்கு முதற்கடவுளென்றது சுத்தமாயாபுவனந்தஞ் சங்கரிக்குஞ் சங்கார காரணனாகிய பரமசிவனே. அயன்மாலொடுங்கூடக்குணத்துவத்தினவைகிப் பிரகிருதிபுவனந்தஞ் சங்கரிக்குங் குணி ருத்திரனேயன்றெனவுணர்க. என்னே? அவன் பிரகிருதியின் மேற்பட்ட புவநங்கட்குச் சங்கார காரணனன்மையின். இக்கருத்து நோக்கியே,

> "தேவரிலொருவனென்பர் திருவுருச்சிவனைத்தேவர்
> மூவராய்நின்றதோரார் முதலுருப்பாதிமாத
> ராவதுமுணராராதியரியயற்கறியவொண்ணு
> மேவுருநிலையுமோராரவனுருவினைவுமோரார்."

என்று சுருதி கூறிற்று. திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகனாகிய பதியியல்பு ஒருவாறு முடிந்தது. இன்னும் இதன் விரிவையெல்லாம் ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் செய்த

ருளிய திராவிட மகாபாடியத்திற்காண்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். இனி அனேகனுகிய பசு இயல்பு வரும்.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.
சிவஞானயோகிகள் திருவடி வாழ்க.

மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம். } இங்ஙனம் சுப்பிரமணியபிள்ளை.

காரியார் நாரியார் பாப்பகுந்துகொண்ட திருவிளையாடல்.

இஃது

வேம்பத்தூர்ச் சங்க வித்துவான்களியற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்துள்ளது. இப்புராணத்துள் பரஞ்சோதி முனிவரியற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்துள்ள சுசு திருவிளையாடல்களில் "வருணன்விட்ட கடலை வற்றச்செய்தது, திருநகரங்கண்டது, மாயப்பசுவை வதைத்தது" என்னும் மூன்று திருவிளையாடல்களுக்குப் பிரதியாக "காரியார் நாரியார் பாப்பகுந்துகொண்டது, மூர்த்திநாயனருக்கு அரசளித்தது, புலிமுலை புல்வாய்க்கருளியது" என்னும் மூன்று திருவிளையாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்புராணம் கூஉளஎசு செய்யுள்களையுடையது.

கற்பமா முன்னோர் நாளிற் காரியார் நாரியா ரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
உற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டி னின்றும்
வெற்றியி னணிந்தார் கொற்ற வியன்றமிழ் மதுரை நோக்கி.

வருபவர் நெறி மயங்கி வனத்திடைப் புகுந்து சாலத்
தெருமா லுறங்கால் கண்டு செந்தமிழ்க் கிளியான் சொக்கன்
நிரைதரு காலி மேய்த்தோ ரிடையனாய் நேயங்கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினன் புகழை வேட்டு. உ

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த ணிந்து
புனையும்வெண் பாசி பூண்டு பூதிமெய் பூசி யாவு
மனமுரு கிடவாய் வைத்து வரிநெடுங் குழலூ தித்
தனிநெடுந் தண்டு மூன்றி நின்றனன் றூஞர் தெற்றி. ௩

ஆங்கவர் காணு மூன்ன ரதிசயித் தச்ச நீங்கி
ஓங்கிய மதுரை யூர்கருப் போமவழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பல்சிறப் பொடு மடைந்தீர்
ஈங்குரை யீர்நு மக்குக் காரிய மென்கொலென்ன. ௪

என்றுமன் னுடி சொல்ல வேடநீ யென்னசொன்ன
யொன்றிய காரி யங்க ளென்றனக் குரைக்க வற்றோ
அன்றுகாண் பரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடர்க்கக் கண்டு
நின்றவ னுவ கைத்து நெறிசொலே னென்று நக்கான். ௫

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவி நப்பான் மீனவனை
இன்புறநற் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற இடமாகு மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுரைத்தீரோ நாணுது. ௬

அளந்தபுல வீரான தாகவதி னொருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநன் கவிதைசொன்ன லொழியவழி சொல்லானென்
றுளம்படுமோர் கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. ௭

அக்கவிதை கேட்ட லுமே யழகியது நுமக்கென்று
சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் தொடைதட்டிச் சிரித்தருளி
இக்கவிதை யோநவின்றீ ரேழையீர் யாரறியார்
மிக்ககவி தனைமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் கேட்டிடுமின். ௮

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங் கணுநிறைந்த
காட்டிடையன் பாட்டனைத்துங் கற்றுரைப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ னார்கொலென நனிநாணி
மீட்டுரையா தொன்றையுமுன் வெருவுற்று ருடல்வியர்த்தார். ௯

நல்லவ்டி வனுமாகி யிருக்கின்றாய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் மற்றொருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக்கிதுவந்த வாறுரைப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெலாந் தருகின்றே மெனச்செப்ப. ௰

மட்டவிழ்பூம் பொழில்புடைசூழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மணவாளன
விட்டபசு முட்டாமன் மேய்த்தடக்கிப் பாசத்தாற்
கட்டிவிடு மன்றுடி காண்மாறி யானுகும. ௰க

பெரும்பொருளி னுசையிலைப் பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
பரிந்துளநங் கவிதைகளிற் பாதிபகுத் தென்றன்மேற்
றிருந்தநவின் றிடுவீரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வமெனப் புலவர்களு மிசைந்தனரால். ௰உ

ஆங்கவர்க ளிசையாமு னதர்காட்டி யொளித்தருள
ஈங்கவனு மாங்கருள்சேரிற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்துபரா லயத்தணைந்து
தாங்கருமன் பொடுபகுந்து சாற்றினா தமிழ்மாலை. ௰௩

சாற்றியநற் றமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புவிபோற்றும்
பார்த்திபரே யெனப்பார்த்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ் பாதிகொடு தென்னனையுங் கண்டவிஞர்
ஏத்துசிறப் பொடுங்களித்துப் போயினர்தம மியருட்டு. ௰௪

முற்றிற்று.

இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே.

கடவுள் பரமதயாநிதி ஆதலின் அவர் திருவருளால் நடக்கின்ற எல்லாச்செயல்களும் நன்மையையே விளைவிக்கும் சிற்சில சமயங்களில் நேருகின்ற காரியங்கள் நமக்குத்துன்பத்தைத் தருவனவாகக் காணப்படினும் உற்றுநோக்கில் அவற்றால் கடைசியாக ஒரு நன்மையே விளையுமென்பது திண்ணம். ஆனல் அந்த நன்மையானது உடனே தெரியக்கூடிய நிலையிலில்லாமலும் சிலகாலம் சென்றபின் ஊகித்து அறியக்கூடியதாகவும் இருத்தலால், தற்போது துக்கமாக நினைத்து நாம் வருந்துவது அறிவன்று. தட்டான் பொன்னைக்காய்ச்சியடித்துப் புடமிடுதல் எதன்

பொருட்டு? ஒளி விளங்குதற்காகவன்றோ? வண்ணான் துணியை வேகவைத்துக் கல்லில் அடித்தல் எதன்பொருட்டு? துணியின் அழுக்கு நீங்கி பரிசுத்தமடைதற்கேயன்றோ? இவைபோலவே நமது தீவினையைப் போக்கி நன்மை விளைத்தற்காகவேதான் அத்தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்தையூட்டித் தொலைப்பிக்கின்றார் கடவுள். இவ்விஷயத்தையறியாமையால் நாம் துக்கம் வந்தபோது பாவிதெய்வம், பழிகாரத்தெய்வம், கண்கெட்ட தெய்வம் என்று பிதற்றிக் குறைகூறுகின்றோம். இது எவ்வளவு மதியீனம்! நன்றாக ஆராய்ந்து அறியாமையாலன்றோ சுகம் வந்தபோது நமது சாமர்த்தியத்தால் வந்ததாகவும், துக்கம் வந்தபோது கடவுளால் வந்ததாகவும் நினைக்கின்றோம். இனி உற்றுநோக்கில் துக்கம், சுகம் என்ற இரண்டுக்கும் மனமே காரணமன்றி வேறில்லை. நாம் எதைச்சுகமென்று விரும்புகின்றோமோ அதே துக்கமாக முடிகிறது. எதைத் துக்கமென்று வெறுக்கின்றோமோ அதே சுகமாக விளைகின்றது. இவ்விஷயம் மிகவும் பெரிதாதலின் துக்கமும் சுகமும் என்று தலைப்பிட்டு மற்றொருமுறை விரித்துக்கூறுவோம். உலக நடையில் நமக்கு இன்பந் தராமல் வருத்தந்தருகிற செய்திகளை சுகம் என்று கூறுவதற்கு ஒரு கதையுண்டு.

அதாவது.

ஒரு அரசனிடம் அநேக மந்திரிகள் இருந்தனர். அம்மந்திரிகளுள் ஒருவன் ஆழ்ந்த சிந்தையனாகி எப்பொழுதும் தெய்வ பக்தியிற் சிறந்தவனாய் எப்படிப்பட்ட துன்பம் வந்தாலும் மனஞ்சலிப்பதின்றி கடவுள் எதுவும் நன்மைக்கே செய்வார் ஆதலின் "இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே" என்று கூறி மகிழ்ச்சி கொள்வது வழக்கமாகவுற்றிருந்தான். அவன் பெயர் கலங்காமதியன் இப்படியிருக்குங்கால் ஒருநாள் வேந்தன் வலக்கரத்துச் சிறுவிரல் கத்திபட்டு இரத்தவெள்ளம் பெருகத்துண்டாயது. இதைக் கண்டு அரசனும் சோகமுற்றான். வந்தவர் பலரும் அந்தோ! அச்சோ!! என்று இரங்கி வருந்திக்கூறலாயினர். கலங்காமதியன் வந்து கோமானும் பிறரும் துயருறுவதைக்கண்டு நீங்கள் எல்லாரும் இன்னணம் துயரத்தில் மூழ்குதல் அறிவன்றே!

இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே விளைந்தது, என்று கூறி நின்றான். இதைக்கேட்ட மன்னவன் கண்கள் சிவக்க மீசை துடிக்கக் கடுகடுத்து நோக்கி "யாமடைந்துள்ள வருத்தத்தைக் கவனியாது நீ ஏளனமாகப்பேசுகிறாய். ஆதலின் இந்த நிமிஷமே இவ்விடம் விட்டு ஓடிப்போ. நின்னை நமது மந்திரித்தானத்தினின்றும் விலக்கியிருக்கின்றோம்" என்று மிக்க கோபத்துடன் மொழிந்தான். இது கேட்டபோதும் கலங்காமதியன் முகமலர்ந்து "இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே விளைந்தது" என்று கூறிச்சென்றான்.

பின்பு சின்னாட்கழித்து ஒருநாள் அரசன் வேட்டைக்குச் சென்று பற்பல மிருகங்களைக்கொன்று ஓர் மானைத்தொடர்ந்து மந்தியும் அறியா மரச்சோலையிற் றனித்துப் புகுந்து களைத்துச் சற்றே யிளைப்பாற இருந்தான். அங்கு தவக்கோலம்பூண்ட இரண்டு கொடும்பாவிகள் உருவிய வாளுடன் போந்து இறைவனை யிழுத்துச்சென்று நீராட்டி மலர்மாலைசூட்டி ஓர் காட்டுத்தெய்வாலய முன்பு நிறுத்தி வாளெடுத்து வெட்டத்தொடங்கினர். தொடங்குங்கால் அவருள் ஒருவன் இவனுக்கு ஏதேனும் அவயவப் பழுதுண்டோவெனப் பார்த்து வலக்கைச் சிறுவிரல் துண்டிக்கப்பட்டிருப்பதைநோக்கி, நில்! நில்! என்றுகூறித்தடுத்து அவயவக்குறையுடைய இவனைப் பலிகொடுத்தால் நாம் நினைத்தவண்ணம் புதையல் கிட்டாது ஆதலின் வீணாக இவனைக் கொல்வதாற் பயனில்லை விட்டுவிடு என்றான். வெட்டத்துணிந்த தவவேடப் பாவியர் கையினின்றுந் தப்பி சிங்கத்தினிடமகப்பட்டுத் தப்பிவருகின்ற மதயானைபோல வந்த மன்னவன் தனது நகரத்தையடைந்து கத்தியால் விரல் துணிபட்ட நாளில் கலங்காமதியன் 'இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே' எனக்கூறியதை நினைத்து மகிழ்ந்து உடனே அந்த மந்திரியையழைத்து நிகழ்ந்தவையனைத்துங்கூறி மதிநுட்பம் வாய்ந்த மந்திரியே எனது விரலற்றபோது நீ கூறியவண்ணம் எனக்கு நன்மை விளைந்தது சரியே. நீ மந்திரித்தானத்தினின்றும் விலக்கப்பட்டபோது 'இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே' என்று கூறினையன்றோ! இப்போது நீ பெற்ற நன்மையை அறிய விரும்புகின்றேன் என்றான்.

மந்திரி புன்சிரிப்புடன் அண்ணலை நோக்கி அரசே யான் அடைந்த நன்மையும் சிறிதன்று தம்மைப்போலவே யானும் உயிர்பெற்றேன் எவ்வாறெனில், தாம் வேட்டைக்குச் செல்லுங்கால் யான் மந்திரிவேலையிலிருந்தால் தமது கூடவே வருவேன் மற்றையர்போலரது ஒரு நிமிஷமேனும் தம்மைவிட்டுப் பிரியாமல் உடன் வருவேன் அப்படி வருமிடத்து உம்மைப்பலியூட்ட நினைத்த கொடும்பாவிகள் உம்மை விட்டவுடன் என்னைப்பார்த்து அவயவக்குறையில்லாதவனென்று கண்டு கொலைசெய்து விடுவார்கள். இக்கொலைக்குத் தப்புதற்காகவே கடவுள் என்னை மந்திரித்தானத்தினின்றும் விலக்கியருளினர் என்று கூறினன்.

இதுகேட்ட இராசன் மனமகிழ்ந்து திருவருளையும், தமது மந்திரியின் மனநிலையையும் வியந்து முன்னிலும் அதிகமான சிறப்பும் உரிமையும் மந்திரிக்குத் தந்தான் என்பதாம்.

நண்பர்களே பார்த்தீர்களா!

நாம் எத்துயர் வரினும் கலங்காது மனத்திருப்தி கொள்வோமாயின் நமக்கு ஒருநாளும் துயரமென்பது சிறிதும் இல்லை. எல்லாம் வல்ல கிருபாசமுத்திரராகிய கடவுள் நன்மையேசெய்வார்.

சுபம். சுபம்.

சி. இராக்கப்பபிள்ளை.

ஜகத்ஜோதி.

பொழுது புலர்ந்ததும் இரண்டு பிரயாணிகள் ஒரு கொடும் பாலைவனத்தில் பிரயாணம் புறப்பட்டனர். சூரியன் தன் அழகிய பொற்கிரணங்களைப்பரப்பிப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கினன். அப்பாலைவனம் புற்பூண்டு சிறிதும் முளையாத ஒரு பெரும் மணற்காடு; மேல் நோக்கின் நிர்மலமான ஆகாயமும், கீழ் நோக்கின் மணல்வெளியுந் தவிர்த்து வேறொன்றும் புலப்படவில்லை. மருந்துக்கும் குளிர்நிழலைத்தரும் மரங்கிடைப்பதரிது. ஆங்காங்கு

இரண்டொரு மரம் தோன்றினும் பட்டுப்போனவைபோலவே நின்றன. ஜீவராசியின் அடையாளமுஞ் சிறிதுமில்லாத அக்கொடிய கானகத்தில் குடிக்க நீர் அகப்படுவது அரிதாயிற்று. தார்த்தாரி தேசவாசிகளான அப்பிரயாணிகள் வைகறைத்துயிலெழுந்து கஷ்ட நிஷ்டூரங்களைச் சகித்துக்கொண்டு நெடுந்தூரம் பிரயாணம் பண்ணினர். அந்நம்பியும் நங்கையும் மனவொற்றுமைப்பட்டு இல்வாழ்க்கையி லமர்ந்தவர்கள். நம்பி பேரழகுடையவன். நற்குடிப்பிறந்தோன். அருள் அன்புமுதலிய நற்குணங்கள் குடிகொண்டவன். அஞ்சாத தீரன். சலியா முயற்சியுள்ளவன். செயற்கரிய காரியத்தையும் செய்துமுடிக்கும் திறமையுடையோன். கோபம் நீங்கிய குணசாலி. பூமாதேவியையும் பொறுமைக்குப்பின் வாங்கச்செய்வோன் நங்கையும் அவன் குணங்களுக்கு எவ்வகையானும் இசைந்தவளாகவேயிருந்தனள். பேரழகுடையவள். அடிசிற்கினியாள். படிசொற்றவராத பாவை. உறவினா இவர்களது மணத்தை ஒப்பவில்லை. இவர்கள் அதனைக்கவனியாது தேனும் பாலும்போலவும், மலரும் மணமும் போலவும், எள்ளுமெண்ணெயும் போலவும், நகமுஞ் சதையும் போலவும் சில மாதங்களாகக் கூடி வாழ்ந்து இன்புற்றிருந்தனர். பின் அவர்கள் நிர்ப்பந்தம் பொறுக்கமாட்டாது மனம் நொந்து கான்வழிப்புறப்பட்டனர். கடுங்கான் புகுந்தகாலை அம்மாது பூர்ண கருப்பிணி. அவர்கள் பிரயாணம் புறப்படுஞ்சமயம் அவர்களிடமிருந்த உண்டி சிறிதே, அதனையும் புசித்தாய்விட்டது. தோற்பையில் கொண்டுபோன நீரும் பருகியாயிற்று. கடைசியாயிருந்த சொற்ப நீரையும் அவ்வன்பன் தன்னருங்காதலிக்கு அளித்தனன். உண்ணச்சோறும் உட்கொள்ள நீருமற்றுக் கால் நொந்து நொந்து கடுகி வழிநடந்து நெடுந்தூரஞ்சென்றனர், களைப்போ மேலிட்டது, கண்ணோ பஞ்சடைந்தது, கால்கள் அடியெடுத்து வைக்கத்தயங்கின. ஓகோ! கொடிது! கொடிது!! பாவம்! அவர்கள் என்செய்வார்கள்? அவ்விடம் தங்கிவிடின் சாவு நிச்சயம். பிரயாணம பண்ணவோ சக்தியில்லை. போகவேண்டிய வழியோ நெடுந்தூரம். இருதலைக்கொள்ளி எறும்புபோலாயினர் மாவுட முகமும்

அரிதாய்விட்டது தங்கள் வழிப்பிரயாணத்துக்குக் கொணர்ந்த ஒரு சிறு குதிரையைத்தவிர்த்து வேறொன்றுமில்லை. அக்குதிரை மீது தன் இன்னுயிர்க்காதலியை ஏற்றி வழிகடந்தான் அவ்வுத்தமன் குதிரையும் ஆகாரமின்றி வாலுந்தோலுமாயிற்று. அடியெடுத்துவைக்கவும் முடியவில்லை. அவன் கண்மணியாகிய அப்பெண்மணிக்கு அச்சமயம் அபாயத்தைப்பற்றிச் சிறிதுந் தெரியாது அப்பேதை உண்டியில்லையென்பதை உணராள். அரிசிமாவடையொன்றுமட்டும் தன் அருங்காதலிக்கென்று அவ்வன்பன் பேணி வைத்திருந்தனன். இக்கஷ்டங்களை அவள் காதில் போட அவனுக்கு மனமில்லை. பரம இரகசியமாய் வைத்திருந்தான். ஒருகால் அம்மாது அறியும்பக்ஷத்தில் அவளுக்குப் பிராணபயமுண்டாய்விடுமோ என்று சந்தேகித்தான். இப்பயங்கரமான பிரயாணத்தில் பிராணபயமும் நேரிட்டால் இதனினும் துன்பமுண்டோ? ஆகையால் அவன் சிறிதும் தளர்ச்சியடையாமல் உற்சாகத்துடன் தன் நாயகியின் பக்கலில் மெல்ல மெல்ல நடந்து சென்றான். சமீபத்தில் ஆறுதலடையலாமென்ற நம்பிக்கைமட்டும் அவனுக்கு இருந்தது. கடவுளடியைக் கனவினும் மறவாதவன். “கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படா” ரென்பதையும் “திக்கற்றவருக்குத் தெய்வமே துணை” என்பதையும் அவன் நன்கறிந்தவன் நடுவூருளார்களை நடத்துந்தெய்வம் கடுவழிக்கானகத்திலும் கைவிடாதென்பது அவன் பூரண நம்பிக்கை. அவன்போல் ஆபத்பாந்தவனும் அநாதை ரக்ஷகனுமுண்டோ? சூரியன் உச்சிக்குச் செல்லச்செல்ல உஷ்ணமும் சகிக்க முடியவில்லை. ஒதுங்கவோ ஒரு சிறிது இடமுமில்லை. அடியோ பொடி சுடுகின்றது. முடியோ வெடித்துப்போகும் போலிருக்கின்றது. தன் காதலிபடுங் கஷ்டத்தைப் பார்க்க அவன் மனம் சகிக்கவில்லை. தன்னிடமிருந்த கைக்குடையை விரித்துப்பிடித்துச் சிறிது நிழலுண்டாக்கினன். எந்நேரந்தான் பிடிக்கமுடியும், கையோ இரத்தம் கட்டிப்போயிற்று. அன்பின் மிகுதியால் அவன் அதனையும் பாராட்டவில்லை. இப்பாடெல்லாம் பட்டுக்கொண்டே பகற்பொழுதெல்லாங் கடந்தனர். கையிருப்பான அடையும் அருந்தியாயிற்று. இரவும் மெல்ல

வந்தது. இராப்பனி கொடியதென்பது அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அதற்காக அவன் ஓர் உபாயஞ்செய்தான். குடையைவிரித்துக் கூடாரமாக்கினான். களைப்பின் மிகுதியால் நெஞ்சுலர்ந்து நாவறண்டு போயிற்று. நாடி படபடவென்று அடிக்கத்தலைப்பட்டது. "யானைவரும்பின்னே மணியோசைவரும் முன்னே" என்ற பழமொழிப்படி கொடிய காய்ச்சலுக்கு வேண்டிய அறிகுறிகளெல்லாம் தெளிவாய்த்தோன்றின. இக்கஷ்டங்களின் நடுவிலும் அக்குணவதி தன் அன்பினைச் சிறிதும் கடிந்துபாராள். முறுமுறுக்காள். நகைமுகவிருந்து அளித்தவண்ணமாயிருப்பாள். அவள் கடைக்கண்பார்வை அவன்தாபத்தையெல்லாம் மறக்கடித்தது. ஆறுதலான மொழியே அன்பனிடம் புகல்வாள். அவ்வன்புள்ள காதலிக்குப் பொறுக்கமுடியாத நீர்வேட்கை யுண்டாயிற்று. பிராணனுக்குப் பெரும்பயம். இதனினும் வேறு யாதிருக்கின்றது? எப்பாடு பட்டாயினும் அக்குணவதியின் இன்னுயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பது அவன் கருத்து. யோசித்து யோசித்துப் பார்த்தான். வகையொன்றுந் தோற்றவில்லை. கடைசியாய் ஒரே யோசனை தோற்றிற்று. உடனே உடைவாளை உருவினான். தன் குதிரையின் பக்கல் சென்றான். சிறிதும் கண்ணோட்டமின்றி அதன் கழுத்தையரிந்தான். அம்மம்ம! நினைக்கவும் நெஞ்சு நடுக்குறுகின்றது! இரத்தத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் ஏந்தினான். மெய்ம்மறந்து கிடக்கும் தன் அருங்காதலியைக் கிட்டினான். இதற்குள் அக்குலக்கொடி ஒரு குழவியை ஈன்றிருந்தாள். அச்சமயம் அவன் நெஞ்சிருந்த நிலையை இதனை வாசிப்பவரே ஊகித்து அறிந்துகொள்ளலாம். குழவியைக்கண்டு குதூகலிக்கத்தொடங்கின அவன் மனம் உடனே ஏக்கங்கொண்டது. பிராணனுக்கு அபாயம் நேரிடுமோ என்பது அவனுக்குப் பெருங்கவலையாயிருந்தது. அச்சமயம் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி எண்ணி அவன் ஏழைநெஞ்சம் புண்ணாகப்போனாலும் பகவானுடைய திருவருளை நினைந்து தான் கூசாமற் கொன்று கொணர்ந்த இரத்தத்தால் தன்னின்னுயிர்த்துணைவியின் உயர்ந்த நாவை நனைத்து சொற்பச் செந்நீரை அவள் வாயில் வார்த்து ஊட்டம்

கொடுத்தனன். உடனே அவ்வுத்தமியும் களைநீர்ந்து கண்திறந்து தன் காதலனை இன்புறநோக்கினள். அந்நோக்கு தன் காதலன் செய்த பேருபகாரத்துக்கு வந்தனம் அளிப்பதுபோல் தோன்றிற்று. அநாதைப் பிரேதம்போற்கிடந்த தன்னுருயிர்த் துணைவியை அசுவமேதஞ்செய்தே பிழைப்பித்தது அருமையன்றோ! "அநாதப்பிரேத சம்ஸ்கார அசுவமேத பலேலவசா" என்ற சுலோகப்படி இதற்கு அவ்வித பலனுமுண்டன்றோ? எவ்விதமிருப்பினும் அதனைப்பற்றி இங்கு நாம் ஆராயதல் வேண்டுவதில்லை. குழவியும் தாயும் குறைவிலாதிருந்தாற்போதும் எல்லாம் எனையாளுமீசன் செயலன்றோ? [இன்னும் வரும்.]

எஸ். சாமிநாதையர்.

மாலைமாற்று மாலை.

மாலைமாற்று:—மடக்கலங்காரத்தின்பாற்பட்ட சித்திரகவிகளுள்ளொன்று. இது ஒரு செய்யுளை ஈறுமுதலாகக்கொண்டு வாசிப்பினும் அச்செய்யுளே ஆவது.

இம்மாலைமாற்றுச் செய்யுட்கள் சில இலக்கணங்களினும், சிற்சில இலக்கியங்களினும் அருகிக்காணப்படுகின்றன. அவையும் குறள்வெண்பா, வெண்பா, வஞ்சிவிருத்தம் முதலிய எழுத்துக்கள் சுருங்கிய சிறிய பாக்களில் வழங்கப்பெறுதலன்றிக் கவித்துறை முதலிய எழுத்துக்கள் மிக்க பெரிய பாக்களில் வழங்கக்கண்டிலம். அன்றியும் தமிழ்வேதத்தின்கணன்றி ஒரு புலவராவது மாலைமாற்றில் 10 செய்யுளேனும் செய்திருப்பதாக யாம் அறிந்திலம். இங்ஙனம் அருமைவாய்ந்திருத்தலே இக்கவியின் பெருமையை நன்கு விளக்கும்.

மாலைமாற்று மாலை:— இந்நூல் 31 மாலைமாற்றுச்செய்யுளும், 1 யமகமும், 1 திரிபுமாக 33 செய்யுள்மலரால் தொடுக்கப்பட்டது. அன்றியும் இடையிடையே இச்செய்யுட்களில் காதைகரப்பு, கரந்துறை, பாடபேதம் என 12 கவிகளை யுட்கொண்டிருப்

பதால் 45 செய்யுட்களையுடையதாகவும் கூறலாம். யாதானும் ஓர் சித்திரகவிசெய்தலே அருமையாக இருக்கவும், சிலகவிகள் மாலைமாற்றுதலுடன், இரட்டைநாகபந்தம், சருப்பதோபத்திரம், கோமூத்திரி, நான்காரைச்சக்கரம், ஏகபாதம் முதலியவாக வெவ்வேறு சித்திர கவிகளாகவும் செய்யப்பட்டிருத்தலின் இந்நூலின் பெருமை நன்கு விளங்கும். இது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்க் கலாசாலைப் போதகராகிய வித்துவான் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ (சோழவந்தான்) அ. சண்முகம் பிள்ளையவர்களாலியற்றப்பெற்றது. ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள்மீது புனையப்பெற்றதாகிய இந்நூலுக்கு உரையெழுதி அச்சியற்றி வருகின்றேன். இரண்டுவாரத்துள் வெளியாகும். விலை அணா நான்குதான். நமது விவேகபாநுவின் சந்தாதார்கட்குத் தபால் சார்ஜ் வாங்காமல் விலைமட்டும் வாங்கிக்கொண்டு புஸ்தகமனுப்பப்படும்.

இந்நூலின் முதற்செய்யுள் மாலைமாற்றாகவும், இரட்டைநாகபந்தமாகவும், கரந்துறையாக ஏகபாதமும் மாலைமாற்றுமாகியமைந்த நான்காரைச்சக்கரமொன்றும், காதைக்கரப்பாக ஐந்து ஏகபாதங்களும் உடையனவாகவும், இருத்தலையறிவிப்பது கருதி இவண் வரையப்பட்டுள்ளது.

வருமாறு.

மாலைமாற்று வெண்பா.

வாலகன மானீயா மாவல வேனித
நீலன நேசாயா நீயல—மாலய
னீயாசா னேநல னீதனீ வேலவ
மாயாநீ மானகல வா.

இதுவே இரட்டை நாகபந்தம்.

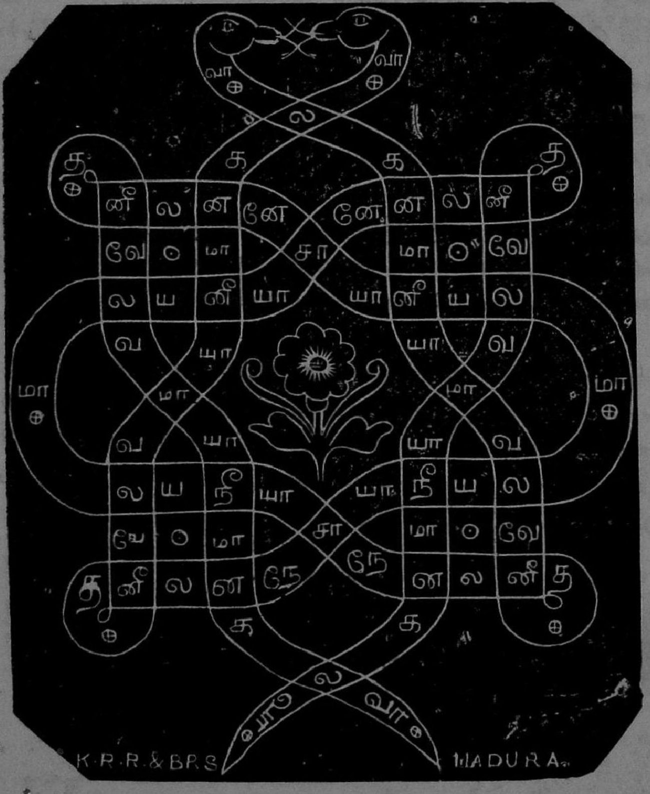

இக்கவியின் பொருட்சிறப்பை நூலின்கட் கண்டுகொள்க.

எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயர்,
விவேகபாநு ஆபீஸ், மதுரை.

ஞானமிர்தம்.

[தொடர்ச்சி.]

பிறழா ... ... பதியாய் பெற்றி எ-து.

ஞானமென்னும் பெரிய பெயரையுடைத்தாய் ஒரு படித்தான குற்றமற்ற பாதத்தின் முறைமையையறியச் சொல்லில் பசுவும், பாசமும், பதியும் என்னுமூன்றையும் ஆராயுமுறைமையுடைத்து.

மதியோர் பசுமூ வகையென மதிப்பர் ... எ-து.

அறிவுடையோர் பசு மூன்றவத்தையை யுடைத்தென்று சொல்லுவர்.

பன்னிற் கேவலன்.........சுத்தன் எ-து.

அவையிற்றைச்சொல்லில் கேவலனென்றுஞ் சகலனென்று மினிய வியல்பையுடைய சுத்தனென்றும்.

... கேவலற் சொற்றிடில் ... எ-து.

இவையிற்றிற் கேவலனைச்சொல்லில்

... ... நித்தன் எ-து.

அநித்தியப்படான்.

மெய்த்தகு குணமிலி ... ... எ-து.

உடம்புடனே கூடிய முக்குணமில்லாதோன்

... ... வியாபி ... எ-து.

சர்வவியாபியாயிருப்போன்

மொய்த்து.........மறைவோன் ... எ-து.

ஆணவமல மிகவுஞ் செறிந்திருத்தலாலே தற்சொரூப மறியாதிருப்போன்.

இலனெச் செய்தியும் ... ... எ-து.

தனக்கொரு செயலில்லாதோன்

... ... அறியோன் ... எ-து.

அறிவிலலாதோன்

... ... மையி லமூர்த்தன் எ-து.

குற்றமற்ற அருபியாயிருப்போன்

வலியிலி ... ... எ-து.

பலமில்லாதோன்

... அசேதனன் ... ... எ-து.

அசேதன மென்னுமையாலே அசேதனம்போன்றிருப்போன்

... ... ஒளியிலி பிறையலன் எ-து.

பிரகாசமுடையனல்லன், ஒன்றுக்குங் கர்த்தாவுமல்லன்.

இனிச்சகலாவத்தை.

மாயா பசு ... ... எ-து.

மாயாகாரியமாகிய தேகத்திலே செழுமியளவிறந்த போகத்தை யுண்ணுகிற சகலரைச் சகலராக்குகைக்குக்கூடித் தன் வலி மிக்கிருக்கப்படாநின்ற கூற்றின் பலத்தை யழித்த பரமேசுரனுடைய, கிட்டுதற்கரிய கலை கிஞ்சித ஞானமுண்டாம்படி நீக்க மகத்தாகிய சைதன்னியம் விரித்து பெறுதற்கரிய வித்தையடைதலாலே தடுக்க வொண்ணுதபடி விஷயங்களிந்தினுஞ் செலுத்தப் பக்கமே மிக்கு ராகதத்துவங்கூடித் தடையில்லாத ஆசை யெவ்விடத்துஞ் சுற்றமற நிமிர வொளியுடைத்தாகிய பிரகிருதி தத்துவம் ஒதுக்கமில்லாத குணதத்துவதோடு புத்தி தத்துவ முதலாகவுள்ள தத்துவ வர்க்கம் இனதாகக்கூடிப் பந்தித்தலாலே பந்திப்புண்டான பசு.

மற்று என்பது வினைமாற்று.

இணைத்த.........காட்ட ... ... எ-து.

இணையாகிய நியதி தத்துவ முற்பவத்தில் செய்து பக்குவப்பட்ட புண்ணிய பாபங்களால் வரும் போசங்களைத் தப்பாதே நியமித்துக் கொடுக்கப் பின்பே முடிவில்லாத காலதத்துவம் புசிக்கக்கடவ வெல்லைகளை முறைமையிலே கொடுக்க

தொழிலொடு.........வியந்துறை காலே எ-து.

உற்சாகத்துடனே போக இச்சையிலே யலையுண்டு நீங்காத் தத்துவாங்கிசத்திலே இவ்வண்ணமே கெடாத பந்தம் பந்தித்துக்காரணவறிவு சிறிதுகூடி வியாபினியாயிருக்கிற மாயையினு

டைய காரியமாகிய போகம் புசித்தற்கேதுவாக வந்த தேகத்தைத் தானென்று புக்திபண்ணி அளவில்லாத பூர்வ கன்ம பலங்களைப் புசித்துப் பிரியப்பட்டுச் செல்லச்செய்தே

வல்வினை.........வொப்ப ... ... எ-து.

எண்ணிறந்த காலத்திலே மலபரிபாகப்பட்டு வினையக் கனம சமத்துவமாய்

உயர்பெருஞ்.........உற்ற காலை ... எ-து.

உயர்ந்து பெரியவனான பரமேசுரனுடைய சத்திநிபாதமுண்டாய், திருமேனிச் சட்டையோடே யிருக்கிற ஆசாரியனென்னும பரமனுடைய கடாக்ஷத்துக்குப் பக்குவமாய் அநாதியாய்க் கிட்டுதற்கரிய ஞானவதியான தீக்கையென்னும் அழகிய தேசசு பிரகாசமாங்காலத்திலே

சொற்றொடர்.........இயையான் ... எ-து.

இன்னபடி யிருப்பனென்று சொல்லுதற்கரியனாய் ஒன்றையும் ஆராய்ச்சியற்றிருக்கும் பரமேசுரன் அழகுண்டான கீர்த்தியையுடைய நின்மலனவன் பின்னை மலத்திற்கூடான்.

அந்தமில்.........தெரியுங்காலே எ-து.

அளவில்லாத பாசச்சேதம் பண்ணுமியல்பு எப்படியென்று விசாரிக்குமிடத்து இப்படிச் சிந்துதல். என்றவாறு.

மற்று என்பது அசை.

இது பரமேசுரன் ஆகமத்திலருளிச்செய்த சதுர்ப்பாதத்திலும் ஞானபாதமாவது பசு, பாச, பதியென்ற மூன்றையும் ஆராய்கையெனறு அவற்றில் பசுவிகாரமாகிய கேவல, சகல சுத்தாவத்தையி லக்ஷணம. 8

காரணங் கழறல் வேண்டுவ லாரண
மறியோ னமல னுதற் கத்த
பொறிதீர் புற்கலன் விழுமலம் புணர்தற்
கற்றே சொற்ற தநாதி மற்றவர்க்
கெற்றெனி லாதி யியையிற் குற்றமில்
காரணங் கழறுவ லம்ம சிருணங்

திகழொளிப் பளிங்கு போலப் புகழரு
மிறைபுற் கலனுக் கென்றனன் குறைவின்
றறைகழ லருளொளி பரந்த
பொறைவளர் சார லறவ னேனே.

காரணம்—புணர்தற்கு எ-து.

என் கர்த்தாவே வேதசாஸ்திரங்களா லறிதற்கரிய பரமேசுரன் நின்மலனுதற்கும் சிறிதும் அறிவுகெட்ட ஆன்மா அழகிய மலபந்தனுதற்கும் காரணம் அருளிச்செய்ய வேண்டுவல்

அற்றே சொற்ற தநாதி ... எ-து.

நீ கேட்கிற பொருளதுதான் சொல்லில் அநாதிகாண்;

மற்று என்பது வினைமாற்று.

அவர்க்கெற்றெனில் ... ... எ-து.

அவர்கள் அநாதியாக இப்படியிருக்க வேண்டுவானேனெனில்

ஆதி.........கழறுவல் ... ... எ-து.

இவர்களுக்கு நின்மலமும் மலமும் ஒருநாளிலே கூடிற்றென்னில் கூடினமைக்குக் குற்றமறக் காரணஞ் சொல்லலாம்.

அம்ம என்பது அஃதிருந்தபடி கேளாய்

சீருணங்.........அறவ னேனே ... ... எ-து.

செம்பிற்குக் காளிதமும் ஒளியையுடைத்தாகிய பளிங்குக்குச் சுத்தமும் முற்பிற்பாடில்லாத வாறுபோல புகழ்தற்கரிய பரமேசுரனுக்கும், ஆன்மாவுக்கும் நின்மலமும், மலமும் அநாதியென்றருளிச்செய்தனன். ஒன்றோடொன்று பொருந்தாத மிருகங்கள் பொருந்திவாழும் திருமலைச்சாரலில் குறைவற ஆடியருளுகிற திருச்சிலம்பினேசைகேட்டாற் பிழைக்குந் தன்மைத்தான பரமாசாரியன் என்றவாறு.

இது சுத்தாவத்தையில் பசு மலக்ஷயம் வந்து நின்மலத்தைப் பெறுமென்றதனுல் பதி நின்மலனுதற்கும், பசு மலபெந்தனுதற்கும், காரணம் வினவ இவர்களுக்கு நினமலமும் மலமும் அநாதி சாதகம். எ-று. [தொடரும்.]

எஸ். பால்வண்ணமுதலியார்.

ரம்பத்தூள்.

இவ்வுலகில் எந்தப்பொருளேயும் நாம் அற்பமென்று அலட்சியஞ்செய்தல் கூடாது. சிறு துரும்பும் பல்குத்த உதவுகின்றது. ஒருவர் அலட்சியம் செய்யும் பொருள் மற்றொருவருக்கு மிகப்பயன்படுகின்றது. இவ்விதப்பொருள்களில் ரம்பத்தூளுமொன்று மரம் அறுக்குங்கால் விழும் ரம்பத்தூளே நாம் இலட்சியம் செய்கிறதேயில்லே. அதனையே அந்நியர் பலவிதமாப் பயன்படுத்துகின்றனர். நம் நாட்டார் அதனை மரம் அறுக்குமிடங்களிலேயே கிடந்து மண்ணொடு மண்ணுமட்கிப் போகும் வண்ணம் விட்டுவருவது இயல்பு. ஒருகால் அதைப் பயன்படுத்தினுலும சாதாரணமாகவே பயன்படுத்துகின்றனர். எருமுட்டைக்குப் பயனபடுத்துவோர் பலர். கணப்புச் சட்டிக்கு உபயோகிப்போர் சிலர். குழந்தைகள் வைத்து விளேயாடும் பிரதிமைகள் செய்ய உபயோகிப்பவர் சிலர். இவ்வண்ணம் பயன்படுத்துவோர் கிருஷ்ணு, நெல்லூர் முதலிய ஜில்லா வாசிகளே. ஏழைகளிதனைத் தலேயணேயில் அடைத்து உபயோகிக்கின்றனர். இவ்வகைகளேத் தவிர்த்து வேறு வகைகளில் நம் நாட்டார் இதனைப் பயன்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லே. நம் நாட்டில் வசிக்கும் ஐரோப்பியர் இதனைக் கோணிகளிலடைத்து மெத்தைகளாகத்தைத்துக் குதிரைகளுக்குப் படுக்கைகளாக உபயோகிக்கின்றனர். சிற்சில சமயங்களில் நாய்களுக்கும் படுக்கைகளாக உபயோகமாகின்றன. நாய்கள் இப்படுக்கைகளிற் படுத்தால் ஈக்கடியால் துன்புறுகிறதில்லே.

ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இதனையுபயோகிக்கும் விதங்கள் அற்புதமானவை. ஜர்மனி தேசத்தில் இதனைச்சிறு கற்களாகச் செய்து கட்டிட அஸ்திவாரங்களில் உபயோகிப்பதுடன் தள்ளுண்ட சில உலோகப்பொருள்களுடன் சேர்த்துச் செங்கல்களாகவுஞ் செய்கின்றனர். அவை ஆலேசாயிருப்பதுமன்றி ஈரம் பற்றுகிறதுமில்லே. தீப்பிடிக்கிறதுமில்லே. பலகைகளாகச் செய்து கூரை மூட உபயோகிக்கின்றனர். ஜர்மன் தேசத்தார் இதனைச்சில ரசாயனப் பொருள்களுடன் கலந்து தளம் போடுவதில் உபயோகித்து வருகின்றனர். அடித்தளம் சலவைக்கல்லிட்டதுபோல் உறுதியாகவும் வழவழப்பாகவுமிரு

க்கும். அதில் நீர் சுவறாது. தீப்பற்றாது. நெடுநாள் வெடிப்புக்காண்பதுமில்லை. ஈரம்பற்றிய நிலைமையில் உபயோகித்தால் இரண்டு நாட்களில் கற்போலிறுகிவிடும். ஜர்மன் தேசத்து ரசாயன சாஸ்திரி ஒருவரும் இதினின்றும் சாராயமிறக்குமவகையைக் கண்டுபிடித்தனர். ரம்பத்தூளைக் குழந்தைகள் விளையாடுங்கால் சர்க்கரையென்று சொல்வது வழக்கம். இரசாயன சாஸ்திரிகள் (Chemists) இதினின்றும் உண்மையிலேயே சர்க்கரை செய்கின்றனர். இது இந்திரஜாலவித்தையோ அல்லது உண்மைதானோ என்று ஐயமுற வேண்டாம். ஜர்மனிதேசம் போனால் நேரிற் கண்டுகளிக்கலாம். இவை நிற்க. இதினின்றும் ஒருவகை நேர்த்தியான பட்டும் காகிதமும் கோந்தும் குதிரைக்கு உபயோகமாகும் மா பிஸ்கோத்தும் செய்கின்றனராம். கனடாநாட்டில் இதினின்றும் ஒருவகை வாயு உற்பத்திசெய்து அதனை விளக்குவெளிச்சத்திற்குப் பிரதி உபயோகிக்கின்றனர். அதனை உபயோகிப்பதில் செலவு குறைவாகிறதாம். தூரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்படும் பனிக்கட்டி, பழவர்க்கங்கள் முதலியன ரம்பத்தூளுக்குள் பொதிந்து வைக்கப்படின் நெடுநாள் கெடாமலிருக்கும். நகைகள் சுத்தஞ் செய்வதற்கும் இத்தூள் பயன்படுகின்றது. தோதகத்தி மரத்தின் தூள் மயிர்த்தோல்களை (Firs) சுத்தஞ்செய்யும். கழிபட்ட தாரெண்ணெயுடன் சேர்ந்து இது எரிப்பதற்கு நல்ல எரிகருவியாகும். தூரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்படும் மீன்முதலிய மாம்சவர்க்கங்களைக் கெட்டுப்போகாவண்ணம், பனிக்கட்டிக்குப் பிரதி இத்தூளையே குளிர்ச்சியாக்கி உபயோகிக்கின்றனர். இளமரங்களுக்கு ரம்பத்தூள் நல்ல எருவாகும். இத்தூள் வீழ்ந்த இடங்களில் செடிகொடிகள் செழிப்பாய் வளர்வதைப் பலர் அநுபவத்திற் கண்டிருப்பார்கள். கள்ளிக்கோட்டையில் இதனை மலத்துடன் சேர்த்துச்சுட்டெரித்து சிறந்த எருவாக உபயோகிக்கின்றனர். இவ்வெரு ஒரு ரூபாவுக்கு 50 கிரோஸின் தகரம் வாங்கலாம். இதனைச் சுயமாய்ச் சுட்டெரித்த சாம்பலும் உயர்ந்த எருவே. கலங்கின நீரை வடிகட்ட இதன் கரி மிகப்பயன்படும். சாராயத்திலுள்ள அருவருப்பான துர்க்கந்தத்தைப் பிரான்சு தேசத்

தார் இத்தூளில் வடிகட்டிப்போக்கி வருகிறார்களாம். இதனைக் கார்பாலிக் ஆஸிடுடன் (carbolic acid) சேர்த்து உலர்த்தி மெல்லிய துணியிற்கட்டிப் புண்களில் ஒத்தனால் அவற்றிலுள்ள சீழ்முதலிய துர்நீரைச் சுலபமாய் வெளியேற்றிவிடலாம். இத்தூளை உபயோகமாகும்பொருளை நம நாட்டார் வீணபடுத்துவது மிக விசனமுறத்தக்கது. நம நாட்டிலுள்ள விஸ்தாரமான காடுகளினின்றும் ஆண்டாண்டு அளவில்லாத மரங்கள் வெட்டுண்டு அறுக்கப்படுகின்றன. ஊருராய் மரக்கடைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. அக்கடைகளில் குவியும் ரம்பத்தூளுக்கு அளவில்லை. ஏன் நம் நாட்டாரும் இதனை வீணாக்காமல் பயன்படுத்திப் பெருத்த லாபமடைதல் கூடாது? மரவியாபாரிகளும் மற்றையோருமிதனை நன்காராய்ந்து இனியாவது இதனை வீணபடுத்தாமல் ஐரோப்பிய நாட்டாரைப்போல் உபயோகித்து இலாபமடைய வகைதேடுவார்களென்று நம்புகிறோம். இந்நுண்ணிய கருமத்தையும் எண்ணித்துணிந்தால் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் இலாபமடைந்து நம நாட்டார் க்ஷேமமடைய இடமுண்டு. "பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்" என்றது உலகநீதி. நம் நாட்டு வியாபாரிகள் இதனைக்கூர்ந்து கவனித்துத் தக்கவண்ணம் இத்தூளை உபயோகித்துப் பெரும்பேறு பெறுவார்களாக.

"சிறுமுயற்சி செய்தாங் குறுபயன் கொள்ளப்
பெறுமெனிற் றாழ்வரோ தாழார்."

ப-ர்.

நமது விவேகபாநுவுக்கு வந்த புத்தகக்குறிப்பு.

சித்தாந்தவசன பூஷணம்:—இஃது சைவசித்தாந்த சாத்திரப் பொருளை விளக்குவது மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அஷ்டாவதானம் பூவை கல்யாணசுந்தர முதலியாரவர்களால் வசனமாகச் செய்யப்பட்டது. பதி, பசு, பாசம், சத்தசத்து, தசகாரியம், அவத்தை, உணர்த்து முறை, தீக்ஷை, சாதனம், ஞானம், ஞானிகள், அத்துவிதமுத்தி ஆகிய 12 இலக்கணங்களைக் கூறுவது. ஒவ்வொரு விஷயமும் வினவிடையாக விளக்கப்பட்டமையால் கற்போர்க்கு மிகவும்

பயன்தருவது. ஒள்ளிய பொருள்களைத் தெள்ளிய நடையில் விரிப்பது. நல்ல கடிதத்தில் பெரிய எழுத்துகளால் பதிக்கப்பட்டு உறுதியான பயிண்டு செய்யப்பெற்றது. விலை ரூபா 1.

சேயூர்முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் :—இஃது சிறப்புற்ற பண்டைத்தமிழ் வித்துவான்களுள் ஒருவரான அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியாரவர்களால் சேயூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ முருகக்கடவுள்மீது பாடப்பட்டது. சொற்சுவை பொருட்சுவையாகிய இனிமை நிரம்பவுடையது. இதனை அரிதின் முயன்றுதேடிப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தவர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கல்நளம் குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் பி. ஏ. இதன்கண் மூலவுரை, பிள்ளைத்தமிழிலக்கணம், நூலாசிரியர் வரலாறு, நூல், செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி, அநுபந்தம ஆகிய ஐந்து பொருளடக்கங்களும், மஹாவித்வான் பிரம்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் முதலிய 10 தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் கொடுத்த சிறப்புப்பாயிரங்களும உள்ளன. விலை அணா 4.

பாரதசாரம் :—இஃது ஆங்கிலமொழியில் அனிபெஸண்ட் அம்மையார் செய்த மகாபாரதத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாயது. ஆயினும் தமிழின் கொள்கைக்கிணங்கவே ஆங்காங்கு சிலவற்றை விளக்குவது. பெரும்பாலும் நீதி ஒழுக்கங்களை நன்கு புலப்படுத்திக் கதையையும் இனிது நடத்துவது. நமது பெண்மக்களுங் கற்றுப் பொருள்தேறும் வண்ணம் மிகவும் தெளிவான நடையில் எழுதப்பட்டது. இதன் முதற்பாகத்தில் ஆதிபருவமும், சபாபருவமும் அடங்கியுள்ளன. இரண்டாம் பாகத்தில் ஆரணிய பருவம், விராடபருவம், உத்தியோக பருவம், பீஷ்ம பருவம் என்னும் 4 பருவங்கள் அடங்கியுள்ளன. இதனை எழுதுவித்தவர் சூனாம்பேட்டு ஜமீந்தார், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியார் அவர்கள். எழுதினவர் மேற்கூறிய கல்குளம் குப்புசாமி முதலியாரவர்களே. மூன்றும் பாகமும் விரைவில் வெளிவருமென்று தெரிந்து பெரிதும் சந்தோஷிக்கின்றேம்.

முதற்பாகம் விலை ரூ 0—10—0.

இரண்டாம் பாகம் விலை ரூ 0—8—0.

-பத்திராதிபர்.